

תת"ע 6364/01/18 - מדינת ישראל נגד מיכאל כהן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6364-01-18 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מיכאל כהן

הנאשמים

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

השתלשלות העניינים

1. עסקינן בהודעת תשלום קנס בגין עבירה של כניסה לצומת מבלי שהיה ביכולתו לעבור ולהמשיך בנסיעה ללא הפרעה, בניגוד לתקנה 65 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.
2. על פי הטענה העובדתית, ביום 04.07.17 בשעה 10:02 לערך, נהג הנאשם באוטובוס, ונסע בצומת הרחובות הנביאים - פינס בירושלים, ונכנס לצומת מבלי שהיה ביכולתו לעבור ולהמשיך בנסיעה ללא הפרעה לתנועה.
3. הנאשם ביקש להישפט ובמועד הדיון כפר במיוחס לו וטען כי השוטר עצר אותו ואמר לו כי הוא נכנס לצומת באור אדום ברמזור. לטענתו, לאחר שנתבקש לנסוע אחרי השוטר עד היציאה מהעיר, פתאום הטיח בפניו כי הוא מפריע לתנועה.
4. בהתאם לכך, הדיון נקבע לשמיעת הראיות בפניי.

הראיות

5. מטעם המאשימה העיד השוטר רס"ב נדב יששכר (להלן: "השוטר") אשר ערך לנאשם את הדו"ח; ומטעם הנאשם העיד הנאשם לבדו.

6. דין והכרעה

7. על המאשימה הנושאת בנטל ההוכחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נהג ברכב, וכי העובדות והראיות אינן מתיישבות עם מסקנה הגיונית אחרת כלשהי, זולת אשמת הנאשם.
8. תקנה 65 לתקנות התעבורה קובעת כדלקמן:
- "לא ייכנס נוהג רכב לצומת או למפגש מסילת ברזל אלא אם ביכולתו לעבור ולהמשיך בנסיעתו ללא הפרעה, גם אם תמרור הכוונה (רמזור) מתיר כניסה לצומת או למפגש כאמור".**
9. נטל השכנוע מוטל על התביעה. היא הנושאת בעול הוכחת האשמה, ואין היא יוצאת ידי חובה זו, אלא אם כן יש בחומר הראיות כולו - כדי להוכיח את כל יסודות העבירה נושא האישום, במידה של למעלה מספק סביר (ראה: י' קדמי, על הראיות, חלק רביעי מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע-2009). בענייננו, בהתאם לאמור בתקנה 65 לתקנות התעבורה, על המאשימה רובץ הנטל להוכיח כי הנאשם נכנס לצומת מבלי לבדוק ולוודא קודם לכן כי הצומת פנוי, וכי יש באפשרותו לסוע ללא הפרעה לתנועה.
10. כבר עתה ציין כי המאשימה לא עמדה בנטל זה ונותר ספק ביחס לביצוע העבירה על ידי הנאשם. במקרה דנן, מלשון החוק, ניתן להבין כי העבירה משתכללת ברגע הכניסה לצומת.
11. השוטר ציין בדו"ח כי **"הנ"ל לא יכול להמשיך בנסיעה ונכנס לצומת מבלי שהיה באפשרותו לעבור את הצומת ללא הפרעה לתנועה. הנ"ל באופן נסיעתו מנע בזמן אור ירוק לנוסעים מכיוון כללי י-ם צומת כי"ח - יפו לכיוון רח' פינס להמשיך בנסיעה".**
12. לטענת השוטר בעדותו בבית המשפט, הוא לא זוכר את האירוע אלא רק מהרשום בדו"ח לפיו לרכבים הנוסעים מכיוון רחוב הנביאים לכיוון כי"ח יש 2 רמזורים מתוזמנים בגלל הרכבת וכי כל נהג סביר שמגיע מרחוב הנביאים מבחין ב- 2 הצמתים ולא מתחיל לחצות אם מצב התנועה לא מאפשר לו לעשות כן.
13. השוטר לא ציין היכן האוטובוס נעצר בצומת ואת מצב התנועה שהייתה לפניו באותה עת.
14. השוטר נשאל היכן נרשם הדו"ח וציין כי על פי מה שרשום בדו"ח זה היה ברחוב כי"ח אולם, לאחר שהנאשם ציין בפניו כי הוא הורה לו להמשיך בנסיעה עד לגן סקאר, הוא השיב **"רשום שברח' כי"ח נעצר. אבל לא רשמתי מה שהוא אומר. אבל יתכן שאמרתי לו לאיזה כיוון אתה נוסע, מן הסתם רח' כי"ח זה אחד וחצי נתיבים אז אולי אני לוקח אותו למקום בלי להפריע לתנועה"** (עמ' 6, ש' 14-16).
15. השוטר נשאל מדוע מיד עם עצירת הרכב הוא ציין בפני הנאשם כי נכנס לצומת באור אדום והוא לא שלל זאת, והשיב **"ומה היה? האם לא היה אור אדום?" ובהמשך: "אין לי מה לומר"** (עמ' 8, ש' 18-21).
16. מעדותו של הנאשם עולה גרסה הגיונית ואפשרית, ועדותו עשתה עלי רושם אמין לפיה הוא נכנס לצומת ורק לאחר שרכבים נתקעו בחלוף הרמזור השני הוא לא יכול היה לפנות את הצומת. לאחר ששמעתי את העדויות נותר בליבי ספק אם הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.
17. בנסיבות אלה, נותר בליבי ספק שמא השוטר סבר תחילה כי הנאשם נכנס לצומת באור אדום ולאחר מכן

החליט לרשום לו דו"ח עם עבירה פחותה של כניסה לצומת אף כי עבירה זו לא בוצעה על ידו.

18. מן הראוי כי הנאשם ייחנה מספק זה ולכן אני מזכה אותו מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

סוף דבר

19. **לאור האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.**

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ט, 15 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים